

Rozjímanie na štvrtok 28. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na štvrtok 28.
týždňa v Cezročnom období.
Navrhované témy sú: pokora,
cesta, ktorá nás vedie k Bohu;
spytovanie svedomia:
rozpoznať hlas Pána; odvaha
nazrieť do svojho srdca.

LUKÁŠ AJ MATÚŠ vo svojich
evanjeliách zaznamenávajú slávnu
reč „beda“, v ktorej Pán vyčíta
zákonníkom a farizejom
nedôslednosť ich života. Majster ich
ostro obviňuje, pretože sa viac starali
o zdanlivosť ako o život podľa

pravdy. „Beda vám, učitelia zákona, lebo zaťažujete ľudí bremenami, ktoré nemožno uniesť, ale sami sa tých bremien ani jediným prstom nedotknete. Beda vám, lebo staviate pomníky prorokom, ktorých zabili vaši otcovia! (...) Beda vám, zákonníci, lebo ste vzali kľúč poznania!“ (Lk 11, 46-47. 52).

Slová, ktoré počujú z úst Ježiša Krista, ich zďaleka neobmäkčujú, ale naopak, ako hovorí Písmo: „začali naňho prudko dorážať a dotieravo sa ho na všeličo vypytovali“ (Lk 11, 53). Isto, Pán k ním prehovoril prísne. Keby sa však s trochou odvahy a úprimnosti pozreli do svojho vnútra, pochopili by, že Ježišove obvinenia sú spravodlivé. Na druhej strane, pokora nám umožňuje prijať napomenutie a vykročiť na cestu obrátenia, ktorú od nás žiada Pán. Je to „cesta, ktorá nás vedie k Bohu, a zároveň, práve preto, že nás vedie k nemu, nás vedie aj k podstatným

veciam života, k pravému zmyslu života, k najspoľahlivejšiemu dôvodu, prečo sa oplatí žiť. Iba pokora nás otvára skúsenosti pravdy, autentickej radosti, poznania, ktoré má cenu. Bez pokory sme *izolovaní* (...) od pochopenia Boha, od pochopenia seba samých“[1].

V iných úryvkoch evanjelia vidíme, ako Ježiša dojme jednoduchosť detí, ktoré k nemu prichádzajú a ktoré sa ešte nenaučili klamať; slabosť malomocných, ktorí prosia o uzdravenie bez toho, aby sa nechali zväzovať tým, čo povedia; úprimnosť tých, ktorí prosia, lebo chcú poznať pravdu. Majster si cení autentickosť a úprimnosť. Preto pri inej príležitosti bude kázať: „Vaša reč nech je ,áno – áno“, ,nie – nie“. Čo je navyše, pochádza od Zlého“ (Mt 5, 37).

TENDENCIA farizejov a zákonníkov, aby ospravedlnili svoj postoj, je stará ako človek sám. Keď Boh s prekvapením vidí odev z listov, ktorý si Adam obliekol, a pýta sa ho, či jedol zo stromu, prvý človek sa vyhovára: „Žena, ktorú si mi dal, mi dala zo stromu a ja som jedol“ (Gn 3, 12). Jeho reakciou je obvinenie Evy, aby uľavil svojmu svedomiu z toho, čo sa práve stalo.

Otec Javier Echevarría nám hovorí, že svätý Josemaría „vždy bojoval proti všetkým druhom výhovoriek, ktoré bránia plneniu povinností, aj keď nepredpokladajú vážne urážky nášho Pána. (...) V týchto detailoch sa prejavuje láska. Z tohto dôvodu radikálne odmietol päť dôvodov, ktoré neváhal označiť za diabolské: *ale ved', myslel som si, marilo sa mi, zajtra, neskôr*“[2]. Túžba mať pozorné a bdelé srdce vedie človeka k tomu, aby vo všetkých týchto malých zápasoch počúval Boží hlas.

Spytovanie svedomia je prostriedok, ktorý nám pomáha lepšie spoznať samých seba a rozpoznať výzvy, ktoré nám Boh každý deň adresuje. Ak si niekedy uvedomíme, že sme nedokázali odpovedať, môžeme v tej chvíli prosiť nášho Pána o milosť, aby sme na druhý deň začali znova. Ako povedal svätý Josemaría: „Náš život kresťanov musí byť celkom normálny: snažiť sa plniť dobre naše každodenné úlohy a tým, že si plníme svoje každodenné povinnosti, uskutočňovať vo svete naše božské poslanie. — Presnejšie povedané: snažiť sa ho uskutočňovať, pretože niekedy sa nám to nepodarí. Keď si večer spytujeme svedomie, musíme Pánovi povedať: dnes ti neponúkam žiadne cnosti, iba chyby; ale s tvojou milosťou napokon predsa len zvíťazím“[3].

VOLANIE a nasledovanie Krista sú úzko spojené s potrebou skúmať samých seba v Božej láske. V modlitbe musíme bez strachu čeliť svojim slabostiam prostredníctvom úprimného spytovania svedomia, ktoré nám umožní pomenovať to, čo sa s nami deje, a dať tomu meno a priezvisko. Blahoslavený Álvaro v jednom zo svojich prvých pastierskych listov radil „robiť si svedomité spytovanie svedomia“[4]. Inými slovami, povzbudzoval svoje deti, aby mali odvahu nazrieť do hĺbky svojho srdca a nájsť príčiny svojich slabostí.

Táto snaha lepšie spoznať seba samých nám môže pomôcť rásť v slobode, pretože tak objavujeme Pánov neustály pohľad a pôsobenie v našej existencii, ktoré nás podnecuje k autentickému životu. Na druhej strane „zabúdanie na Božiu prítomnosť v našom živote ide ruka v ruku s nevedomosťou o nás samých, s

nevedomosťou o charakteristikách našej osobnosti a našich najhlbších túžbach“[5]. Pri tomto spytovaní môžeme oživiť ideály, ktorými sa chceme nechať pohnúť, a prosiť Boha o milosť, aby nám pomohol žiť podľa nášho povolania. Takto budeme môcť zblízka sprevádzať Pána bez toho, aby sme sa nechali chytiť do pasce toho, čo nás od neho odvádza. Keď Ježiš povolal prvých apoštolov, tí, „zanechali všetko, všetko! A nasledovali ho. — Niekedy sa stáva, že my, hoci by sme ich radi napodobnili, nedokážeme opustiť všetko a srdcom stále na niečom lipneme: na životnom omyle, na niečom, čoho sa nechceme vzdať a obetovať to Pánovi. — Skúmaš svoje srdce do hĺbky? Nemalo by v ňom ostať nič, čo by nebolo Jeho; ak nie, nemilujeme ho dobre, ani ty, ani ja“[6].

Panna Mária vedela, ako nasmerovať svoje city k poslaniu, ktoré jej

oznánil anjel: byť Božou Matkou. Od toho dňa sa celý jej život, dokonca aj tie najmenšie detaily, bude točiť okolo tohto povolania. Ona nám môže pomôcť, aby aj celý náš deň bol vyjadrením lásky, ktorú máme k jej Synovi, a aby sa táto láska rozšírila aj na ľudí okolo nás.

[1] František, *Audiencia*, 22-XII-2021.

[2] Javier Echevarría, *Memoria del beato Josemaría*.

[3] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 616.

[4] Blahoslavený Álvaro del Portillo, *List 8-XII-1976*, bod 8.

[5] František, *Audiencia*, 5-X-2022.

[6] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 356.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/stvrtok-28-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/stvrtok-28-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (23.03.2026)